

अप्यथार्वम् (3. अ + प०) adv. *nicht in richtiger Folge* TBA. 1, 1, 6, 9.
 अप्यथामात्रम् (3. अ + प०) adv. *nicht nach der Quantität* RV. Prāt. 14, 4.
 अप्यथार्थ (3. अ + प०) adj. *unrichtig, unwahr* Čik. 54. TAKAS. 19. 20.
 अप्यथोक्तम् (3. अ + प०) adv. *gegen die Anweisung* RV. Prāt. 14, 25.
 अप्यथोचित् (3. अ + प०) adj. *ungebührlich, unpassend*: जल्यन Spr. 2898.
 अप्यन 1) समुद्रायणा und पुरुषायणा sind als adj. comp. aufzufassen und gehören also zu 2) a). Vgl. noch प्रश्नमायन *wandelnd* in BuAg. P. 1, 1, 15. नैमिषायन so v. a. *sich aufhaltend* in 3, 20, 7. Z. 4 streiche die Worte «Das — hierher» — 2) b) गवामयनम् s. auch u. गी 1). — g) = स्थान *Platz, Ort* HALĀ. 4, 77.
 अप्यनदेवता Z. 2 lies 23 st. 31. Die ed. Bomb. liest संवृतापणावेदिकाम् und erwähnt eine Lesart संवृतापणादेवताम्.
 अप्यनमात्रं zu streichen; vgl. HARIV. 9334.
 अप्यत्वणा (3. अ + पत्वणा) adj. *ungebunden, frei*: कथालापा: KATHĀS. 54, 81.
 अप्यवत् (von अप्य) adj. *glücklich* KIR. 3, 20.
 अप्यवाहू (oder आप्यवाहू) m. pl. N. pr. eines Volkes, v. l. für अप्यवाहू MBH. 6, 332.
 1. अप्यशस्, अप्यशस्कार *Unehre machend* KATHĀS. 67, 45.
 अप्यःशिप्र (अप्यस् + शिप्रा) adj. *eherne Kinnladen* (nach Andern ein ehernes Visir) habend RV. 4, 37, 4. — Vgl. अपोहनु, द्विराण्यशिप्र, हि-रिशिप्र.
 अप्यस्, अप्यःसीमलोक्यज्ञताम्बवेष्टित KAU. 16.
 अप्यस्तुउड (अ० + तु०) adj. *mit einer eisernen Spitze versehen*: प्रूल HARIV. 13232.
 अप्यस्थूणा 2) Z. 1 lies शौल्वायणो.
 अप्यस्थम् 1) BuAg. P. 10, 76, 7.
 अप्यस्य fehlerhaft für अप्यस्य, wie die Hdschrr. nach GOLD. lesen sollen.
 अप्यात्याम 1) °यामं सर्वेभ्यो भागेभ्यो भागमुत्तम्। देवा: संकल्प्यामासु-भग्याद्वास्य शाश्वतम्॥ MBH. 3, 11003 (S. 369). = तात्कालिक Schol. कृ-न्दासि BuAg. P. 10, 43, 48. 80, 42. = अप्यात्याम् Schol. — 2) BuAg. P. 12, 6, 72. 73. = अन्यैर्प्रयावद्विज्ञातानि Schol.; vgl. MUIR, ST. 3, 32.
 अप्यात्यामव् n. = अप्यात्यामता TS. 2, 3, 6, 2.
 अप्यात्यात्य्य (so zu lesen st. अप्यात्यात्य्य) ist 3. अ + पा०. Streiche «Nach dem Sch. adv.»
 अप्यात्यापुर् ist 3. अ + पा०. Streiche «adv. Sch.»
 अप्यान vgl. आप्यान.
 अप्यानय (अप्य + अनय) n. *Glück oder Unglück* HALĀ. 1, 126. अप्यानयं नेषः (sc. शारूः) wohl so v. a. *auf gut Glück zu ziehen* P. 5, 2, 9.
 अप्यासेमीप (von अप्या सोम, den Anfangsworten des Sāman) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 203, b.
 अप्युक्त *unverbunden*: °वर्णविधि Verz. d. Oxf. H. 181, a, 40. — 5) Verz. d. Oxf. H. 207, a, 16.
 अप्युग्र f. *ein Mädchen, welches keine Geschwister hat, das einzige Kind einer Mutter ist*, Gobha. 3, 5, 3.
 अप्युक्त lies = अप्युक्त *ungerade* st. dass. Ind. St. 8, 291. 307. 309. 311. fg. 339. VARĀH. Bṛh. 1, 7, 11.
 1. अप्युक्त 2) ĀcT. Gṛbh. 1, 15, 7. WEBER, ĜOT. 83.
 2. अप्युत m. MBH. 3, 801. अप्युतदेमलदेमविधि Verz. d. Oxf. H. 35, a, 19.

अपुद्धि (3. अ० + पु० = पुद्धि) absol. *ohne zu kämpfen* RV. 10, 108, 5. Man streiche demnach अपुधिन्.
 अपुव, streiche den Artikel und setze अपुवमारिन् s. पुवमारिन्.
 अपेण 5) lies कूट st. कूट. कूट bezeichnet auch eine best. schlechte Constellation, die hier gemeint sein könnte. Als N. *eines best. astrol. Joga* erscheint अपेण neben प्रभेण Verz. d. Oxf. H. 86, a, 41. — 7) Bez. der letzten unter den 14 Stufen, die nach dem Glauben der Gaina zur Erlösung führen, Verz. d. Oxf. H. 397, a, 15.
 अपेणवाहू ČIKSHĀ in Ind. St. 4, 334. 361. AV. PARIČ. 49, 9 und PAT. ebend. 8, 212.
 अपेणप्रक = अपोऽप्र H. an. 3, 678.
 1. अपोनि Sp. 399, Z. 1 lies 4, 1, 2, 10 st. 4, 1, 2, 20.
 अपेनिति, अनिति so v. a. *sich aus sich selbst erzeugend* Spr. 3463.
 अपेनितीर्थ (अ० + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 33. अपेनितेश्चरतीर्थ n. desgl. ebend. 21.
 अपेनितिव n. nom. abstr. von अपेनिति RĀGA-TAR. 5, 73.
 अपोऽपाष्ठि, nach AUFRECHT so zu lesen st. °१पाष्ठि.
 अपोबाहु (अपस् + बाहु) m. N. pr. eines der Söhne des Dhṛitarāshṭra MBH. 1, 2733.
 अपौक्तिक (3. अ + पौ०) adj. *unpassend, ungereimt* KAP. 1, 26.
 अप्याजीभृ m. N. pr. eines Scholiasten HALL 123. Vgl. आपाजीभृ.
 अर् caus. 2) लम्है: शङ्खन्वैर्गात्रे (so die ed. Bomb.) क्रेडिश्चत्रैरिवार्पितम् so v. a. *besetzt mit* MBH. 13, 2660. — 5) पूरुषुवनमरायपितं येन क्रमाणा पृष्ठम् Spr. 936. DAÇAK. in BENF. Chr. 201, 11. तपेव बन्धक्या मर्हृद्वायमपितम् so v. a. *beigebracht* 183, 24. — Vgl. 1. आर्, आरा.
 — उद् 2) Z. 2 lies 4, 113, 17 st. 4, 113, 7. — caus. *aufrichten, gedenken machen*: उत्तौ वौरां अप्यभेष्वेभिः RV. 2, 33, 4. — Vgl. उद्रणा, उदार.
 — उप gehet zu RV. 8, 3, 13. — Vgl. उपार् sg.
 — निस् Sp. 402, Z. 3 lies von 7 zu 1.
 — परि vgl. पर्याप्तिन्.
 — प्रति caus. 4) DAÇAK. in BENF. Chr. 192, 16. 193, 15. BuAg. P. 41, 20, 38. — Vgl. प्रत्यर्पण sg.
 — सम् act. 2) RV. 4, 13, 5. — med. 3) zu streichen und die Stelle unter 1) zu setzen. — caus. 2) स्वपृष्ठसमर्पितकूर्पै *mit auf den Rücken gebrachten Ellbogen* DAÇAK. in BENF. Chr. 200, 2.
 1. अर् 1) षाउशार Ind. St. 8, 208.
 2. अर् m. Wind H. c: 171.
 अरघृ Brunnen RĀGA-TAR. 6, 48.
 अरघृक् HALĀ. 3, 63.
 अर्गर् (अरम् + गर्) m. AV. 20, 135, 3 von unbekannter Bedeutung.
 अरस् 3) *frei von Drang, Leidenschaft* (s. रजस्) MBH. 14, 1283, wo die ed. Bomb. विविक्ते st. विमुक्ते liest.
 अरजा f. N. pr. einer Tochter des Uçanas R. 7, 80, 8. fgg.
 अरुडृ vgl. आरुडव.
 2. अरणा n. *Zufucht* (= शरणा Schol.): अरणा तमीमद्वि BuAg. P. 8, 2.
 32. अरणमेषमाणः 9, 4, 52. 10, 16, 30. 60, 43. 83, 19. 11, 26, 33.
 1. अरणि 1) अरणी MBH. 3, 17228.
 अरण्य 1) वनारण्यानि KATHĀS. 93, 86. Z. 2 vom Ende lies अरण्याद-